

Ordning; man kunde da, hvis man ikke var tilfreds med denne, til næste Session fremkomme med et Lovforslag. Da imidlertid Gjensstanden er saa vigtig, kan jeg ogsaa finde det ganske naturligt, at Kongerigets Rigsdag fremtræder med et Lovforslag, hvori den Sætning udtales, at der maa være en til Rigsdagen ansvarlig Minister for Kongerigets Kassebeholdning ligesom der allerede er det for Kongerigets øvrige finantzielle Anliggender. Det er det, der indeholdes i Mindretallets Forslag. Men Fleertallet vil gaae videre. Den ærede Rigsdagsmand, der sidst talte, yttrede imidlertid selv Betænkelse ved den 1ste Paragraph af Fleertallets Forslag, hvorved der som en absolut Nødvendighed foreskrives et selvstændigt Bogholderi for Kongeriget, saa at altsaa navnlig alle Oppebørselsbetjente skulle holde og indsende særligt Regnskab over Kongerigets særlige Indtægter og Udgifter. Jeg mener ogsaa, at dette i Realiteten har sine Betæneligheder, thi jeg troer, at man derved paatager sig et større Arbejde og større Bekostninger end nødvendigt; dog er dette ikke min Hovedindvending. Denne reiser sig derimod fra Formens Side, thi, naar Ministeren er ansvarlig for de særlige Finantziers Bestyrelse, saa maa han vel have et Bogholderi, han kan være tjent med, men det er og bliver Administrationens Sag, og mod en Indblanding i Administrationen maa Thinget vente Modstand fra enhver Minister, ogsaa fra de Ministre, som ikke have med de særlige Anliggender at gjøre, thi enhver Minister, der har den Overbeviisning, at et Lovforslag gaaer ind paa Administrationens Gebeet, er opfordret til at modsætte sig dette. Under den Forudsætning nu, at

Thinget lagde megen Vægt paa, at den simple Grundføtning, der indeholdes i § 2, blev gjort gjældende, fraraadede jeg igaar, at man til denne Paragraph knyttede en Bestemmelse, som kunde fremkalde en stærk formel Indvending mod hele Udkastet; det var det, jeg sagde. Mindretallets Forslag passer ogsaa for det Tilfælde, at Hs. Majestæt maatte finde for godt at forandre den finantzielle Ordning saaledes, at Monarchiets Finantzieminister ligesom tidligere fremtraadte her i Forsamlingen som ansvarlig Minister for Kongerigets særlige finantzielle Anliggender; jeg anseer det ikke rimeligt, at det kommer dertil, og i alt Fald er det, som den ærede Rigsdagsmand meente, ikke rimeligt, at det saasnart kommer dertil, men det kan ei nedsette Mindretallets foreliggende Forslag, at det saaledes lader Regjeringen fri Haand med Hensyn til, hvad der ogsaa er Kongens Brørogativ, at ordne sine Ministerier. At man paa den anden Side ikke absolut vil erklære sig for den Mening, at det skal blive derved, at Indenrigsministeren skulde have Ansvaret som Kongerigets særlige Finantzieminister — det kunde ikke godt tænkes, at der skulde være en ganske særlig Minister for Kongerigets særlige finantzielle Anliggender — finder jeg ogsaa meget rimeligt, thi der er vist meget delte Meininger derom, og der er baade her og i det andet Thing saamange Stemmer for det Modsatte, at jeg snarere kunde ansee det som et Fortrin ved Mindretallets Forslag, at det ikke indlader sig paa dette Spørgsmaal, men blot foreslaaer, for at jeg tredie Gang skal gentage det, at en for Rigsdagen ansvarlig Minister skal svare for Kongerigets Kassebeholdnings Forvaltning.